

ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ

ಉತ್ತಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂ
ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ
WAY TO SUCCESSFUL DIVINE LIFE

ಸಂಗ್ರಹ

ಹಿಂದೂ ಸಂಘಟನಾ ಜಾಗೃತಿ ಪರಿಷತ್ತು ಧರ್ಮದತ್ತಿ

ಹಿಂದೂ ಯುವಜನ ಆಸ್ತಿಕ ಸೇವಾ ಸಂಘ

HINDU YOUTH SPIRITUAL SEVA SANGAM

&

ಹಿಂದೂ ಸಂಘಟನಾ ಜಾಗೃತಿ ಪರಿಷತ್ತು

HINDU UNITED PROGRESSIVE MOVEMENT

Dhuraimurugar Shiva Meditation Sabha,
Palani - Dindigul Main Road, Kanakkanpatti (Post),
Palani, Dindigul District - 624 613, Tamilnadu.

₹: 10/-

ಮೂಲಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆ

ಗುರುವರ್ಯರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕರು ಸಾಲಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಸೇರಿದ್ದೆವು. ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ, ಹಣದ ಕೊರತೆ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ, ಬಗೆಹರಿಯದ ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಮದ್ಯಪಾನವನ್ನು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ದೂರಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದವರಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೊರತೆಯುಳ್ಳ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಅವರ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡೆವು. ಅನಂತರ ಅವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಗುರುವರ್ಯರನ್ನು ಕಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ “ಗುರುಗಳು ಏನು ಹೇಳಿದರು?” ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರ:

ಓಂ ಶಿವಾಯ ನಮೋ ನಮಃ

ಓಂ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾಯ ನಮೋ ನಮಃ

ಓಂ ಸದ್ಗುರುನಾಥಾಯ ನಮೋ ನಮಃ

ಎಂಬ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಅಂದಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಕುಮಾರ್ ಎಂಬವರ ಸಮಸ್ಯೆ ಕುಡಿತದ ದುಶ್ಚಟವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು: “ಕುಡಿಯುವಾಗ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಕುಡಿ. ಪ್ರತಿದಿನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನ ಕಾಲಿಗೆ ಹೂವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಂತೆ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರು” ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು ಎಂದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ದೈವಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ನಡೆಯಲಿ
ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವೂ ಸಫಲವಾಗುವುದು

ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಧ್ಯಾನಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಮೂರು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದೆವು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದರು “ಅದೆಷ್ಟೋ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕೆಲಸ ಸತತವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತು.” ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಮಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಮುತ್ತುಕುಮಾರ್, “ಮಂತ್ರವು ಮನಸ್ಸಿನಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕುಡಿಯುವ ಯೋಚನೆ ಅದಾಗಿಯೇ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು” ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

ಧ್ಯಾನ, ಮೂಲಮಂತ್ರ, ಜಪ, ಸೇವೆ, ಕರ್ತವ್ಯ
ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ
ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಗೆಲುವಿನ ಮಾರ್ಗ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವು ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳು

1. ಉದ್ದೇಶ
2. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ
3. ತಾಳ್ಮೆ
4. ನಮ್ರತೆ
5. ಪರೋಪಕಾರ
6. ಆತ್ಮಸಂಯಮ
7. ದುಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಅಚಲತೆ
8. ದೈವೋಪಾಸನೆ
9. ಗುರುಭಕ್ತಿ
10. ಪರಿಶುದ್ಧತೆ

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಬಯಸುವವರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಗುಣಗಳು.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗುಣದ ಕೊರತೆಯಿದ್ದರೂ

ಇತರರ ಉನ್ನತಿಗೆ ದೇವರನ್ನು ನನೆಯುತ್ತಾ ಶ್ರಮಿಸು
ನಿನ್ನ ಉನ್ನತಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಅಭಯ ನೀಡುತ್ತಾನೆ

ಸತತವಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನೆದು ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡುತ್ತವೆ. ಅವು ಅಯಸ್ಕಾಂತವು ಕಬ್ಬಿಣದ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯುವಂತೆ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಮೇಲ್ಕಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಗುಣಗಳು 'ನಮ್ಮತೆ' ಎಂಬ ಒಂದು ಗುಣದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತವೆ.

ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ದೈವಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಆಚರಣೆ

ಈ ಜಗತ್ತು ನಮಗೆ ನೀಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಅದು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮಿಂದಲೇ ಹಿಂತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೀವು ಮೇಲಕ್ಕೆಸೆದರೆ ಅದು ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷಗಳು ಸಹ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳು ನಿಜವೆಂದು ಮೋಸ ಹೋಗದಿರಿ. ನಿಜವಾದ ಸಂತೋಷ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ದೈವ ಮಾತ್ರ. ಆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಸ್ವಿಚ್ಚನ್ನು ನೀವು ಹಾಕಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ಒಂದು ವಸ್ತು ಭೂಮಿಯ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದಾಟಿದರೆ ಹೇಗೆ ಮತ್ತೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ದೈವೋಪಾಸನೆ ರಾಕೆಟ್‌ನಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆಶೆಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮರಣವು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂಬ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಜನರು ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

“ಧ್ಯಾನೋಪಾಸನೆಯೊಂದೇ ನಮಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ನೀಡುವಂತಹುದು.”

“ಹಣವನ್ನು ಎಣಿಸಲು ಆಸೆಪಡುವಂತೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ.”

ಧ್ಯಾನೋಪಾಸನೆಯ ಮೂಲತತ್ವ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕುರಿತು ಆದಿಶಂಕರರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಯಾವುದು? ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ 'ದೇವರನಾಮ' ಎಂದು.

ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರೇ, ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಕಾರ್ಯಮಗ್ನರಾಗುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿ.

ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ಕಾಲ ಪೂಜೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆರು ಕಾಲ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು.

ಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಉನ್ನತೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ವಿಧಾನ:

ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೆನೆದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುಳಿರಿಸಿ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು, ತ್ರೀಗಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ, ಕುಂಕುಮದ ತಿಲಕವನ್ನೊಟ್ಟು, ಹೂಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಿ, ಆರತಿ ಬೆಳಗಬೇಕು.

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆರು ಕಾಲ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಮಯ

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ 5 ಗಂಟೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ಗಂಟೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 12 ಗಂಟೆ, ಸಂಜೆ 4 ಗಂಟೆ, ರಾತ್ರಿ 8 ಗಂಟೆ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮುಂಚೆ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಈ ಆರು ಕಾಲ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಫಲವಾಗುತ್ತವೆ.

ದೈವ ಸ್ಮರಣೆ ಎಂಬ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಮೂಲಮಂತ್ರದಿಂದ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಫಲ:

1. ಜ್ಞಾನ	2. ಸಂಪತ್ತು	3. ಶಕ್ತಿ
4. ಬಲ	5. ವೀರ್ಯ	6. ತೇಜಸ್ಸು

ಧ್ಯಾನವು ಸಫಲವಾಗಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸದ್ಗುಣಗಳು

“ದಿನದಿನ ಯಾರ ಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚೆಯಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹ ಮನುಷ್ಯರೇ ನಿಜವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವವರು.”

1. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸುವುದು
2. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡುವುದು
3. ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು.

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ (ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ) ಮನುಷ್ಯನ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಷ್ಟತ್ತಾರು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವು ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ತಲುಪಲು ಅನುಕೂಲ

ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರು ಇಹದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪರದಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ

ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ತೊಟ್ಟು ನೀಲಿಯನ್ನು ಬೆರೆಸಿದರೆ ನೀರೆಲ್ಲವೂ ನೀಲಿಮಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ ನೀಲಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಕಲಕಿದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ತನ್ನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದೇ? ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿದ್ದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣಗಳು ಅದರಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ಕಾಣದಂತಾಗುತ್ತವೆ.

ಹೆಚ್ಚು ಗೆಲುವು ಯಾರಿಗೆ ?

‘ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಯಾರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂತಹವರೇ ನಿಜವಾದ ಸುಧಾರಕರು.’

ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂತಹವರು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವೈರತ್ವ ನಶಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಮೋಹ, ಲೋಭ, ಮದ, ಮಾತ್ಸರ್ಯ, ಭಯ ಎಂಬ ಏಳು ಶತ್ರುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ದುರ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ಹಂತಹಂತವಾಗಿ ಅದು ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಇದನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡರೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಗೆದ್ದುಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ದಿನ ಸೋಲುವಂತಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕೋಪ ನಮ್ಮ ಬಲಹೀನತೆ

‘ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅನೇಕ ಮಂದಿಯನ್ನು ಬಾಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ
ಒಬ್ಬ ಮೂರ್ಖ ಹಲವಾರು ಮಂದಿಯನ್ನು ಅಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ’

ಕೋಪಿಷ್ಟರೊಂದಿಗೆ ಜತೆಗೂಡುವುದೇ ಒಂದು ಆಘಾತ. ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಕೋಪವನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಿಕೊಂಡವರ ಮುಖಾಂತರ ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಕೋಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಒಂದು ಗುರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದಿನ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂಬ ಅರಿವುಂಟಾಗುವುದು. ಆಗ ಅದನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಾರಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಕೋಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕೋಪವುಂಟಾದಾಗ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವಂತೆ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬಾಡಿ ಬೆಂಡಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏರ್ ಕಂಡಿಷನ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೋಪವೆಂಬ ತಾಪ ಇಳಿದು ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಉಪಕಥೆ

ಒಂದು ದಿನ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮ ಮತ್ತು ಸಾತ್ಯಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದನು. ತೀರಾ ಸಂಜೆಯಾಗಿ ಅನಂತರ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಮೂವರೂ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಮೂವರೂ ಪಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ನಂತರ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಕಾವಲು ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು.

ಮೊದಲನೆಯ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ವಿಕಾರವಾದ ಭೂತ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು “ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಕೊಂದು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿತು. ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಆಯುಧವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ.

ಆ ಭೂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಗಾಧವಾದ ಹಾಗೂ ರಹಸ್ಯ ಶಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ ಯಾರೂ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಅದರ ಗಾತ್ರ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗುವುದು ಅಲ್ಲದೆ ಶಕ್ತಿಯೂ ವರ್ಧಿಸುವುದು.

ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೋಪದಿಂದ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಸಿಡಿದೆದ್ದಾಗ ಅದು ಹಾಗೆ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಸಣಸಾಟದಲ್ಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗಾಯಗಳುಂಟಾದುವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಪಾಳಿ ಸಮಯ ಮೀರಿದ್ದರಿಂದ ಭೂತವು ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಬಲರಾಮನ ಕಾವಲು ಪಾಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಭೂತವು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಬಲರಾಮನು, ‘ನಾನು ಇವರಿಗೆ ಕಾವಲಿರುವಾಗ ನಿನಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದಲೇ ಹೋರಾಡಲು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿದ. ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಆ ಭೂತ ಬೃಹದಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ಬಲರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಇರಿದು ಗಾಯಪಡಿಸಿ ಪಲಾಯನವಾಯಿತು. ಇದಾದ ನಂತರ ಬಲರಾಮ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ತಾನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಹೊರಟನು.

ಕೃಷ್ಣನ ಕಾವಲು ಪಾಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಭೂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ‘ನಿನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನೂ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನೂ ನುಂಗಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣ ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

‘ಅದೇನು ಹಾಗೆ ನಗುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ’ ಎಂದಿತು ಆ ಭೂತ ಭಗವಾನನನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣ ‘ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗಿನವರೆಗೂ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಿರಲು ಯಾರೂ ಜೊತೆಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದಾಯ್ತು, ನೀನು ಬಂದದ್ದು. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಸಮಯ ಕಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಕ್ಕನು.

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭೂತ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಭೂತದ ದೇಹ ಚಿಕ್ಕದಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಎದುರಾಳಿಯ ಕೋಪ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆಲ್ಲಾ ಭೂತದ ದೇಹದ ಗಾತ್ರವೂ ದೊಡ್ಡದಾಗುವುದಾದರೆ ಕೋಪವು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಗಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಬಲರಾಮ ಮತ್ತು ಸಾತ್ಯಕಿ ‘ನಿನ್ನನ್ನು ಭೂತ ಕಾಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು, ‘ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದ ಭೂತವನ್ನು ನಾನು ಒಂದು ಹುಳುವಿನ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

“ತೀರದ ಕೋಪ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ” ಎಂಬ ನಾಣ್ಯಡಿಯಂತೆ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಕೋಪ ಭೂತದ ದೇಹ ದೊಡ್ಡದಾಗುವಂತೆ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆವೇಶ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೋಪವಿರುವವರೆಗೂ ಮುಂದೇನು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂಬ ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಮೃಗಗಳಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಕೋಪವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಕೋಪದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಗೆಲುವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

“ಭಗವಂತನು ನಿನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ನೀನು ನಂಬುವುದಾದರೆ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ನೀನು ದೇವರ ಒಂದು ಆಯುಧವಾಗುತ್ತೀಯೆ”

—ಶಿರಡಿ ಸಾಯಿಬಾಬಾ

ಕ್ಷಮಾಗುಣವುಳ್ಳವರೇ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯವಂತರು

“ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವ ನಾಯಕನೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಾಯಕ”

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಜ್ಞಾನಗುರುವಾಗಿರುವುದು ಅವರವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಭಾವ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನೇ ಈಶ್ವರನಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ತನ್ನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ಇತರರ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯನು ದೈವನಾಗಬಲ್ಲನಲ್ಲವೆ?

ಯಾರಿಗೇ ಆಗಲಿ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನೆದು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಗುಣವಂತರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಬಲಶಾಲಿಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಶೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ದುಃಖವು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಏನು ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಾಳಲು ರೂಢಿಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಜೀವನ ಸುಖಮಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ದೈವಿಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಿಗೇರುತ್ತೀರಿ.

ಪ್ರತಿದಿನ ಅನಗತ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ನಾಟಿಸದೆ ದೈವಿಕ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯುವಂತೆ ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಇದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪಕ್ವಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಜೀವನ ಸುಖಮಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೀವು ರಾತ್ರಿಯ ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ಕಥೆಯತ್ತ ಸಾಗೋಣ.

ಮಹಾಭಾರತದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ಚೇದಿ ಅರಸನಾದ ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಹಗೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತ್ತು. ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಅಣ್ಣ ಅವಳ ವಿವಾಹವನ್ನು ಶಿಶುಪಾಲನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ವಿನಾ ಬೇರಾರನ್ನೂ ವರಿಸಲಾರೆನೆಂದು ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದಳು. ಈ ವಿಚಾರ ಅವಳ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶಿಶುಪಾಲನು ಅವಳ ಮದುವೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವ ಮುಂಚೆಯೇ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಇಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೃಷ್ಣ ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಕರೆದೊಯ್ದನು.

ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. ಪೌಂಡ್ರಕ, ಜರಾಸಂಧ, ದಂತವಕ್ರ ಮುಂತಾದವರ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಿಂತನು. ಆದರೆ ಅವರ ಆಟ ಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಏನೂ ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ನಿರಾಶನಾದ ಶಿಶುಪಾಲ ಹೇಗಾದರೂ ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಮಯ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಶಿಶುಪಾಲನ ತಾಯಿ, 'ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡ, ಅವನು ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಮಾಡುವ ಒಂದು ನೂರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನೀನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನ ಸಮ್ಮತಿಯೂ ದೊರೆಯಿತು.

ಪಾಂಡವರು ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜರುಗಳನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಶುಪಾಲ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು.

ಯಾಗವು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಭೀಷ್ಮರು ಪಾಂಡವರ ಇಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, 'ಅಗ್ರಪೂಜೆಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ಅತ್ಯಂತ ಯೋಗ್ಯನು' ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಶಿಶುಪಾಲನಿಗೆ ಇದು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. 'ಬೆಣ್ಣೆ ಕದ್ದವನಿಗೆ, ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವವನಿಗೆ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆಯೆ?' ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಅವನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದನು. 'ಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಹಿತ್ತೈಸಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸಭೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವಿರುವಾಗ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕದ್ದವನಿಗೆ ಅದಂತಹ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು ದೂಷಿಸಿದನು.

ಹಗೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಶುಪಾಲನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೂಷಿಸುತ್ತಾ ಅಡತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ಅವನ ನೂರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮೌನವಾಗಿ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಶುಪಾಲನ ಮೂದಲಿಕೆ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿದುವು. ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತರಾಗಿದ್ದರು.

ಪಾಂಡವರು ಇದುವರೆಗೂ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣನು ಆತುರಪಡದೆ, 'ಶಿಶುಪಾಲನು ಏನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಲಿ' ಎಂದನು. ಶಿಶುಪಾಲನ ದೂಷಣೆಗಳಿಗೆ ದುರ್ಯೋಧನ, ದಂತವಕ್ರ ಮುಂತಾದ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

ಶಿಶುಪಾಲನ ತಾಯಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನು ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ ಒಂದು ನೂರು ತಪ್ಪುಗಳು ಮುಗಿದುವು. ಕೃಷ್ಣ ಮೇಲೆದ್ದು, 'ಶಿಶುಪಾಲ! ಇದುವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾಯ್ತು. ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ನಾನು ನೀಡಿದ ವಾಗ್ಧಾನದಂತೆ ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿದ್ದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು. ಮತ್ತೆ ನೀನು, ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಶಿಶುಪಾಲನು ತನ್ನ ಮೂದಲಿಕೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನೂರು ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ನೂರ ಒಂದನೆಯ ದೂಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಶಿಶುಪಾಲನತ್ತ ಬೀಸಿದನು. ಅದು ಶಿಶುಪಾಲನ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿತು. ದೇಹವು ಅಳಿದರೂ ಆತ್ಮದ ಅಳಿವಿಲ್ಲ.

ಭಗವಂತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶಿಶುಪಾಲನ ಆತ್ಮ ಉನ್ನತಿಗೇರಲಿ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ಒಂದು ನೂರು ಬಾರಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮೂದಲಿಕೆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿದರೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅವನ ಬಗೆಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿದ್ದು ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ದೊರಕುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಾ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು.

“ಭಗವಂತನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಲೀಲೆ

ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಕೆಲಸ”

—ನಾಣ್ಣಡಿ

ಮನೋಬಲ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ದೇವಾಲಯ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹಿತಕರವಾದದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೆ ?

ಉತ್ತರ: ಇದೆ. ದೈವನಂಬಿಕೆ ದೈವಸ್ಮರಣೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಹಿಂತೆಗೆಯುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನೆನದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ರೂಢಿಯಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಇದರಿಂದಾಗುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲವೇನು ?

ಉತ್ತರ: ಮನೋಬಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನೋಬಲದಿಂದ ನಮಗೆ ಲಾಭವೇನು ?

ಉತ್ತರ: ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಮನೋರೋಗಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಮುಕ್ತಿಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಸಾರಾಂಶ : ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಶರಣಾಗತರಾಗುವ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಎಂದಿಗೂ ದುಃಖಪಡುವ ಸಂಭವ ಒದಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾ

ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ‘ದೇಹದೊಳಗೆ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ದೇಗುಲವೇಕಯ್ಯ’ ಎಂದು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮಾನಸಿಕ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಪಲ್ಲವರಾಜನೊಬ್ಬನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ತೆರಳದೆ ಬಡವನೊಬ್ಬ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟಿದ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ ಸಂಭವ ನಡೆದಿದೆ.

ಈ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾಗಿ ಜ್ಞಾನವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆರಸಿ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗುತ್ತದೆ. ಸಕ್ಕರೆಯಂತೆಯೇ ಇರುವ ಉಪ್ಪನ್ನು ಹಾಲಿನ ಜತೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಹಾಲು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಗೊಂದಲವುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ದೈವವನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಪಕ್ವಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲವು ರೀತಿಯ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುವುದೇ ಧ್ಯಾನ. ಈ ರೀತಿಯ ತರಬೇತಿ ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸು ಪಕ್ವಗೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಪ್ರದವಾಗುತ್ತವೆ. ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನ ಇವೆರಡರ ಮಿಶ್ರಣವೇ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು. ಈ ಮಿಶ್ರಣದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅನಂತರ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವಾಗಲೇ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅನಗತ್ಯ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಮುಕ್ತವಾದಾಗ

ಮಾತ್ರ ಅದು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಮನಸ್ಸು ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಸಹ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ದೈವಚಿಂತನೆಯಿದ್ದರೆ ಭಗವಂತನ ರಕ್ಷಣೆ ನಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ 'ದೈವರಕ್ಷೆ, ದೈವ ಕವಚ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಇಂತಹ ದೈವಚಿಂತನೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಅಣಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಅನಗತ್ಯ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತದೆ. 'ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ'ಯಲ್ಲವೆ!

“ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದ ನಿಮಿಷ, ದೇವರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಪೂಜಿಸದ ದಿನ, ದೇವರ ಪಾದಗಳ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯದ ವಾರ ಬಾರದಿರಲಿ”

ಎಂದು ನಾವು ಮನಸಾ ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸುವಾಗ ಮನಸ್ಸು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನ ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಶಕ್ತಿಗೂಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೂ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಯೋಚನೆ ಬಂದಾಗ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಗುಣಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬಲಶಾಲಿಯಾದಾಗ ನಾವು ಏನಾದರೊಂದು ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಲು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಕಟ್ಟುಪಾಡು, ಶ್ರಮ ಮುಂತಾದ ಶಿಸ್ತನ್ನು ನಾವು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ನಾವೇ ತಿದ್ದುಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾವು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ.

ವಿವೇಕಪೂರ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉತ್ತರಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕೆ ?

ಉತ್ತರ : ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಲು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಮನೆಯನ್ನು ತೊರೆಯಬೇಕೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಆ ಗುರುಗಳು ಜನಕರಾಜನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜನಕರಾಜ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸದೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಅದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವೆ? ಎಂದು ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದವರು ಸಂಸಾರವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ಗುರುಗಳು, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾ, ಹೌದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ದೂರಹೋಗಿಯೇ ಶುಕಋಷಿಗಳಂತಹವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದರು ಎಂದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕೆ? ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆ? ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಗುರುಗಳು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಹೇಳುವುದೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅವರವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಎಂದರು.

ಮನಸ್ಸಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಸಂಸಾರಿಯಾಗಿಯೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಮಾರ್ಗವಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನಸ್ಸು ಯಾರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ ?

ಉತ್ತರ : ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಅರಿತು, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಬರುವ ಸುಖಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಸರಿಸಮವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಮೂರು ಮಹಾಪಾಪಗಳಾದ ದುರಾಸೆ, ಭಯ ಮತ್ತು ಹಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಲು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವರ ಮನಸ್ಸು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಡಗಿರುವ ಹಾವಿನಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಬಂಧು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ : ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಾನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಂಧು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಶತ್ರು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ : ಶಿರವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಭಗವಂತನ ಬಗೆಗೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವರ ಮನಸ್ಸು ಯಾರದೇ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ತನ್ನಿಷ್ಟಾನುಸಾರ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಮನಸ್ಸೇ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶತ್ರು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸನ್ಯಾಸಿ ಎಂದರೆ ಯಾರು?

ಉತ್ತರ : ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡದೆ ಜನರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವವರು ಸನ್ಯಾಸಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಯೋಗವೆಂದರೇನು?

ಉತ್ತರ : ಯೋಗವೆಂದರೆ ಒಂದರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೇರುವುದು. ಎಂದರೆ ಜೀವ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಗಳ ಐಕ್ಯ. ಇಂತಹ ಐಕ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವ ತರಬೇತಿಯ ಹೆಸರು ಯೋಗ. ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಯೋಗಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಏನೆಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿವೆ?

ಉತ್ತರ : 1. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ
2. ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ
3. ಪರಿಶುದ್ಧತೆ. ಶರಣಾಗತಿ

4. ನಿರ್ಭಯ. ಪ್ರಶಾಂತ ಮನಸ್ಸು

5. ಮನೋನಿಶ್ಚಯ. ಭಗವನ್ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ

6. ಗುರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಮಗ್ನತೆ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಲಾಭಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಲಾಭ ಯಾವುದು?

ಉತ್ತರ : ಒಬ್ಬ ಧ್ಯಾನ ಯೋಗಿಗೆ ಆತ್ಮಲಾಭವೇ ಆತ್ಮಾನಂದ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಧ್ಯಾನಯೋಗಿ ಆತ್ಮಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುವಾಗ ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲಾಭವನ್ನಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ವರ್ತಕನು ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಅಳೆಯುವಾಗಲೂ 'ಒಂದು' ಎಂದು ಹೇಳದೆ 'ಲಾಭ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಕ ಲಾಭಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲವು. ಆತ್ಮಲಾಭವೆಂಬುದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಕಲೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಶ್ರುತ್ತಮ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಆತ್ಮದ ನೆಲೆ ಎಂತಹುದು?

ಉತ್ತರ : ದುಃಖ ಅಥವಾ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲವಾದದ್ದು. ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವಂತಹುದಲ್ಲ. ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಣಚುಕಲ್ಲು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹೂತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತಂದು ಬೇರೊಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಉಜ್ಜಿದಾಗ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ ಏಳುತ್ತದೆ. ದೀರ್ಘಕಾಲ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಎಷ್ಟೇ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರೂ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅದು ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಮಗುಂಟಾಗುವ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು ಯಾರು?

ಉತ್ತರ : ಮನಸ್ಸೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಮನಸ್ಸು ಜ್ಞಾನದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಅದು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಉನ್ನತಿಗೇರುತ್ತದೆ. ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೈವತ್ವಕ್ಕೇರುವುದೇ ಮುಕ್ತಿ.

ತಾಳ್ಮೆ

ಆಶೆ, ಅಸೂಯೆ, ಕೋಪ ಮತ್ತು ದುರುನುಡಿ ಈ ನಾಲ್ಕು ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಬಾಳುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಾತ್ವಿಕ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇರುವವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

1. ಉನ್ನತ ತಪಸ್ಸು - ತಾಳ್ಮೆ
2. ಉನ್ನತ ನೆಲೆ - ಕ್ಷಮಾಗುಣ
3. ಉನ್ನತ ಸಂತೋಷ - ತೃಪ್ತಿ
4. ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತವಾದದ್ದು - ಭಗವಂತನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು

ಹೀಗೆ ತಾಳ್ಮೆವಹಿಸಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಇಹಲೋಕದ ಸಂಪತ್ತೂ ಪರಲೋಕದ ಕೃಪೆಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಯೆಗಳು

1. ಸಾಧನೆ
2. ಭಗವಂತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
3. ತ್ಯಾಗ
4. ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜ್ಞಾನ
5. ಸನ್ಮಾರ್ಗ
6. ಶ್ರದ್ಧೆ

ಇವು ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ನೆರವು ನೀಡಿ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದರೆ ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಸ್ಥಿರವಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಡೆದಾಗ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾವು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ.

“ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸೇ ಭಗವಂತನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೇವಾಲಯ”

ದುಃಖ ಅಲ್ಪವಾದರೂ ಅದು ಗೆಲುವಿಗೆ ದಾರಿದೀಪ

ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಸುಖಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಲಾನಂತರ ಮರೆತು ಹೋಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ನೀವು ಅತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ದುಃಖ ಬಂದಾಗಲೇ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದು. ‘ಸಂಕಟ ಬಂದಾಗ ವೆಂಕಟರಮಣ’ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ದುಃಖವುಂಟಾದಾಗ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮಗೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ ಅದು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಕಷ್ಟ ಭಕ್ತಿಗೆ, ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

“ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಗೆಲುವನ್ನು ಕಾಣಲು ಆಶಿಸಿದರೆ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೆಳಮಟ್ಟದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸು” ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಯಾವುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ಅದನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಭಗವಂತನ ಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡಬೇಡಿ.”

ಇದು ಗೆಲುವಿನ ತತ್ವ.

ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಸತತವಾದ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ, ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೆಲುವಿನತ್ತ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸನಾತನ ಹಿಂದೂಧರ್ಮವು ಬೋಧಿಸುವ ಆಚರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸುಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ನಿಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯದಿರಿ.

ಮಹಾತ್ಮರ ದರ್ಶನ

ಸಹೋದರತ್ವದ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಸಂಬಂಧಗಳು ಹರಡುತ್ತವೆ. ಶೀತಲ ಚಂದ್ರ ಹಬೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಬಿಡತನವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ, ಗಂಗೆಯ ನೀರು ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಹಾನ್ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಮಗೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಸಿದ್ಧಿಗಳು ಹಲವಾರು ಬಗೆ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತವೆ.

“ನಿಜಜ್ಞಾನಿಯ ದರ್ಶನವೇ ಜಪತಪಗಳು”

“ಜ್ಞಾನಿಗಳು ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಾಗ ಪಾಪಗಳು ದೂರವಾಗುವುವು”

“ಜ್ಞಾನಿಗಳ ದರ್ಶನ ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆ” ಮುಂತಾದ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಅನೇಕ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸೋಣ.

ಮಹೋನ್ನತ ಸಂಪತ್ತು ಯಾವುದು?

ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಗಳಿಸಿದ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವವರ ಸಂಪತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಾಗೂ ನಿಜವಾದ ಸಂಪತ್ತು.

ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ ಮಾಡಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಂಪತ್ತು.

ಹಿಂದೂ ಸಂಘಟನಾ ಜಾಗೃತಿ ಪರಿಷತ್ತು ನಡೆಸುವ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಕೂಟ

ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದಲು, ಔದ್ಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗಳಿಸಲು, ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಿಗೇರಲು, ವಿವಾಹವಾಗಲು, ಸಂತಾನ ಭಾಗ್ಯ ಅಲ್ಲದೆ ಗತಿಸಿದವರ ಆತ್ಮಶಾಂತಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ತಂಡ ನಿಮಗಾಗಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಧ್ಯಾನಸಭೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ:

“ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ತಿಳಿದ ಭಕ್ತನಿಗೆ

ಸದಾ ಗೆಲುವಾಗುತ್ತದೆ.”

“ಧ್ಯಾನವೆಂಬುದು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವುದಲ್ಲ.

ಭಗವಂತನು ದಯೆ ತೋರುವವರೆಗೂ ಮಾಡುವುದೇ ಧ್ಯಾನ”

ಹಿಂದೂ ಸಂಘಟನಾ ಜಾಗೃತಿ ಪರಿಷತ್ತು, ಧರ್ಮದತ್ತಿ

ಅನ್ನದಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

- ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸೇವಕರಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವುದು.
- ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರದಂದು ಪಳನಿ ಹಾಗೂ ನತ್ತಾನಲ್ಲೂರು ಧ್ಯಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ, ಧ್ಯಾನ, ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ತರಬೇತಿ ತರಗತಿಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟವನ್ನು ನೀಡುವುದು.
- ಪಾದಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುವುದು ಈ ಅನ್ನದಾನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ವಂತಿಗೆ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಸೂಚನೆ: ಎಂ.ಓ. ಕಳುಹಿಸುವವರಿಗೆ

ACCOUNT DETAILS

Account Name : HINDU UNITED PROGRESSIVE MOVEMENT

Account Number: 020200100104313

Bank Name : Dhanalaxmi Bank, Branch : Palani,

IFSC Code : DLXB0000202

ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸಂಬಂಧ ಒಂದು ದಿನ ಕಳಚಿ ಹೋಗಬಹುದು, ಆದರೆ

ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಎಂದಂದಿಗೂ

ರಕ್ಷಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸು

ಆನಂತರ ನಿನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕೋಟಿ

ಒಳಿತುಗಳು.

ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ನಿವೇದನೆ

ತಾನು ಪಡೆದ ಸಂತೋಷದಂತೆಯೇ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದೇ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿ.

ಸದ್ಬುದ್ಧಿ, ಸದ್ಗುಣ, ವಿದ್ಯೆ, ಪಾಂಡಿತ್ಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಮಿತವಾಕ್ಯ, ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ದಾನಧರ್ಮ, ಕೃತಜ್ಞತೆ - ಈ ಎಂಟು ಗುಣಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಅರ್ಹರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಲು, ಜ್ಞಾನೋದಯ ಮಾಡುವಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡುವುದು ಒಂದು ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯ. ಅಂತಹವರನ್ನು ಭಗವಂತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಶೋಧನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧನೆಗಳಿಲ್ಲ

ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ತೇರ್ಗಡೆಯಿಲ್ಲ

ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಗೆಲುವಿಲ್ಲ

ದುಡಿತವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಫಲಿತವಿಲ್ಲ

ಧರ್ಮಹೀನನಿಗೆ ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲ

ದೈವಚಿಂತನೆಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ

ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಗೆಲುವಿಗೆ ಮೂಲಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂದು ತಿಳಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಹ ಫಲಪ್ರದವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸದಾ ದೇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ :